

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

م. راد
۰۷ مارچ ۲۰۱۳

در گذشت هوگو چاوز رئیس جمهور ونزوئلا

امروز خیر گذاری ونزوئلا در کاراکاس اطلاع داد که که چاوز در یک بیمارستان نظامی در این شهر در گذشته است چاوز از مدتها قبل دچار عارضه بیماری سرطان شده و بارها جهت معالجه در هاوانا پایتخت کوبا تحت نظر پزشکان متخصص این کشور قرار داشت علی رغم امیدواریهایی که در مورد معالجه و زنده ماندن وی به وجود آمده بود متأسفانه بدن بیمار این رهبر بر جسته جنبش ملی دمکراتیک در امریکای لاتین و یکی از سر سختترین مدافعان توده های زحمتکش جهان و استقلال ملی توان مقاومت بیشتر را نداشت و نتوانست از عهده این بیماری سرسخت و نا علاج بر آید .

در گذشت چاوز که تنها دو هفته پیش از کوبا بر گشته بود موجی از غم و اندوه را بر چهره مردم زحمتکش ونزوئلا، امریکای لاتین و در تمامی مردم کار و زحمت جهان فر و نشانند و باعث تأسف فراوان شد. رسانه های جهان مخصوصاً امریکای لاتین از لحظه انتشار خبر در گذشت هوگو چاوز آن را به صورت گسترده پخش و هنوز هم در صدر خبرهای جهان قرار دارد .

خبر در گذشت چاوز را نیکولز مادورو (Nicols Maduro) رئیس مجلس و جانشین موقت چاوز تا انتخابات بعدی در ساعت ۴.۲۵ دقیقه بعد از ظهر به وقت کاراکاس با چشمانی گریان از طریق رادیو و تلویزیون در اختیار رسانه های این کشور و جهان قرار داد و از مردم این کشور خواست که این واقعه تأسف بار و فراموش ناشدنی را به نیروئی برای حفظ صلح و پیشرفت کشور تبدیل کنند مادورا گفت که از دست دادن رهبری مثل چاوز یک فاجعه تاریخی برای این کشور به حساب آمده و مردم خوب این کشور نه تنها هر گز آن را فراموش نخواهند کرد بلکه آن را به نیروئی برای قدرتمند کردن کشور تبدیل خواهند کرد.

مادورو از همه کشورهای دوست و برادر و تمامی کسانی که در دوران سخت بیماری چاوز در کنار مردم این کشور بودند و پیام همدردی آنها سیاسگزاری کرد و اعلام کرد که همبستگی جهانی با کشور ما تحت رهبری هوگو چاوز را مردم و رهبران این کشور فراموش نخواهند کرد. مادورو ضمن تسلیت به مردم و تمامی احزاب و سازمانهای کشور از آنها خواست که با هم متحد شوند و کشور را با هم بسازند و کار ناتمام رهبر یگانه این کشور را به مرحله عمل در آورند . مادورو از همه احزاب خواست که از این واقعه تأسف بار برای ایجاد همبستگی استفاده کنند و آرامش را در کشور حفظ و قوانین کشور را زیر پا نگذارند او خطاب به تمامی مسئولان و مردم کشور گفت که سخت تر ، با عشق و علاقه بیشتر از وحدت ملی دفاع کنیم . وزیر دفاع ونزوئلا نیز طی پیامی از مردم خواست تا اتحاد ملی خود را در این شرایط سخت حفظ کنند او گفت که ارتش آماده است تا از تمامیت ارضی کشور و استقلال آن دفاع کند او به

مردم این کشور که اینک بر جسته ترین شخصیت تاریخی این کشور را از دست داده اند قول داد که صلح و امنیت کشور را تضمین خواهد کرد و از منافع ملی این کشور دفاع خواهد کرد.

چاوز به مدت چهارده سال ریاست جمهوری این کشور را به عهده داشت طی این مدت تمامی تمرکز خود را برای بهبود شرایط کاری و زندگی و از همه مهمتر ایجاد مسکن برای اقشار کم در آمد گذاشت و در تلاش بود تا همه زحمتکشان این کشور زیر پوشش تحصیلات و بیمه درمانی رایگان قرار گیرند برای همین اقدامات انسانی اکثر مردم این کشور در دور سوم هم به او رأی موافق دادند و با ۵۵٪ آرا یکبار دیگر برای چاوز این امکان را ایجاد کردند تا کارهای ناتمام را به سرانجام برساند. چاوز همواره از مردم این کشور می خواست که برای تغییرات بنیادی به او بیشتر فرصت بدهند.

چاوز یکی از رهبران نادر امریکای لاتین و شاید در جهان سوم بود که به محض ورود به کار سیاست و رهبری کشور به این نتیجه رسید که ونزوئلا بدون همکاری و پشتیبانی کشورهای امریکای لاتین و بدون کوتاه کردن دست امریکا از دخالت در امور داخلی جنوب قاره امریکا نه تنها امکان پذیر نیست حتی موفقیت آن را بسیار ضعیف می دید در نتیجه با پیگیری فراوان موفق شد اتحادیه امریکای لاتین را سروسامان دهد تلاش و از خود گذشتگی ملت بزرگ این کشور آنچنان شرایطی ایجاد کرد که این جبهه پابرجا ماند و از هم نپاشد.

امریکا با وجود همکاری همه جانبه مکزیک، کلمبیا، پاناما و چند کشور کوچک این قاره نتوانست این جبهه را متلاشی کند و ضربه کاری به ونزوئلا وارد آورد به عکس کشورهای جنوبی امریکا یکی پس از دیگری شخصیت‌های همانند چاوز را وارد صحنه کردند و اتحادیه بسیار قدرتمندی به وجود آمد که با دمکراسی توده‌ئی همچنان سر پاست و با تمام امکانات از ونزوئلا و رهبری این کشور دفاع کرده و در آینده هم خواهد کرد. این اتحادیه بود که برای اولین بار امکان همکاری همه جانبه امنیتی، اقتصادی، سیاسی، نظامی و روابط بین المللی را در بین کشورهای اتحادیه امریکای لاتین فراهم کرد و وزنه تعیین کننده‌ی در توازن قوا در این بخش از جهان ایجاد کرد این اتحادیه توانست به عنوان یک ابزار قدرت وارد صحنه جهانی شود و از منافع منطقه‌ئی و کشورهای خود به خوبی دفاع کند.

چاوز به علت بیماری موفق نشد مراسم سوگند دوره سوم ریاست جمهوری خود را برگزار کند و مجبور شد بیش از ۷۰ روز دیگر در هاوانای کوبا برای معالجه نهائی بماند که همین تأخیر موجباتی فراهم کرد تا امریکا در منطقه و ونزوئلا فعال شده تا زمینه تخریب شخصیتی چاوز را فراهم کند ولی رهبران جوان این کشور از جمله وزیر امور خارجه که خود یکی از کارگران این کشور بود آب پاکی را بر سر مخالفان ریخت و نشان داد که امریکای لاتین پخته تر از آن است که بشود آن را به دوران حکومت‌های نظامی گذشته و مطیع سپرد.

چاوز با شدت بیماری و نگرانی در مورد احتمال درگذشت او در کوبا، شخصاً تصمیم گرفت به کشور باز گردد تا اگر حادثه‌ی برای پیش آمد در کشور خودش حضور داشته باشد این بود که در ۱۸ فبروری به کاراکاس باز گشت و در یک بیمارستان نظامی بستری شد.

چاوز در ۲۸ جولای ۱۹۵۴ در ایالت باریناس (Barinas) ونزوئلا متولد شد و در سال ۱۹۷۵ از آکادمی نظامی فوق لیسانس علوم نظامی را با موفقیت پشت سر گذاشت و در سالهای ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۰ در دانشگاه معروف سیمون بلیوار (Simon Bolivar) دانش خود را در زمینه سیاست ارتقاء داد و از اینجا بود که شدیداً به تاریخ کشور خود و امریکای لاتین علاقه مند شد و وقتی هم که ریاست جمهوری را به عهده گرفت به پاس خدماتی که "سیمون بلیوار" برای استقلال این کشور و کشورهای امریکای لاتین از یوغ استعمارگران اسپانیا و پرتغال و ... نام "سیمون بلیواری" را به این کشور اضافه کرد که با استقبال بی سابقه‌ی آنها در این کشور بلکه اکثریت کشورهای امریکای لاتین مواجه شد.

در سالهای ۱۹۹۰ به نظر می رسید که چاوز به اندازه کافی تجربه کسب کرده تا دست به اقداماتی به نفع اکثریت مردم کشور خود بزند او تصمیم می گیرد با استفاده از تجارب کشورهای عرب با همکاری افسران جوان رژیم پوشالی و وابسته کارلوس آندرس پرز (Carlos Andres Pere) را از کار بر کنار و انتخابات آزاد در کشور بر گزار کند که با موفقیت همراه نبود و موجب دستگیری وی و گروه او شد که تا سال ۱۹۹۴ در زندان به سر برد .

چاوز در سال ۱۹۹۸ در انتخابات ریاست جمهوری شرکت کرد و با محبوبیتی که در مخالفت با رژیم نظامی سابق و عملکرد آن نشان داده بود با ۵۵٪ آراء از رقیبان سر سخت خود پیشی گرفت و بلافاصله به مردم قول داد قانون اساسی را که صرفاً از ثروتمندان دفاع می کرد به نفع اکثریت مردم زحمتکش اصلاح کند و تغییرات عمده ای در زندگی سیاسی اجتماعی جامعه به شدت فقیر این کشور به وجود آورد . چاوز قول داد تیم او با تمام توان با فقر، بیکاری، بیسوادی، دزدی، رشوت خواری و حیف و میل اموال مردم مبارزه بی امانی خواهد کرد و تمامی سرمایه ها و منابع طبیعی و زیر زمینی از جمله صنایع نفت را ملی خواهد کرد تیم چاوز علی رغم کارشکنی هائی که طرفداران رژیم سابق می کردند قبل از پایان دور اول ریاست جمهوری به همه قولهایی که داده بود عمل کرد توده های مردم کشور هم که هرگز فکر نمی کردند چاوز و تیم او قادر خواهند بود در مقابل فشار امریکا و غرب ایستادگی کنند و سرنگون نشوند و تازه دست به اقداماتی بزنند که آنها حتی تصورش برایشان مشکل بود با تمام توان به او و همکارانش کمک کردند تا برنامه های رفاهی خود را تا آنجا که ممکن بود، به اجرا در آورد .

چاوز که با برنامه تدوین شده بر اساس شرایط کشور و امکانات موجود وارد کار زار تغییرات عمده در جامعه شده بود قسمت اعظم قولهایی را که به مردم داده بود به اجرا در آورد که اعتماد اکثریت مردم را به خود و برنامه اش جلب کرد . اجرائی کردن برنامه های دولت موجب شد تا چاوز در دوردوم انتخابات ریاست جمهوری در سال ۱۹۹۹ با بیش از ۷۰٪ آراء دوباره رئیس جمهور کشور شود که این موفقیت طوفانی در امریکای لاتین برپا کرد و در کشورهای برزیل، نیکاراگوئه، بولیوی و دیگر کشورهای قاره جنوب امریکا طغیانهای توده ئی یکی پس از دیگری "خونتاهاى نظامی" و انگل و وابسته به انحصارات سرمایه داری بزرگ را به زیر کشیدند و جای آنها را احزاب و شخصیتهای ملی دمکرات پر کردند و جبهه بولیواری چاوز استحکام کافی پیدا کرد تا بتواند منافع جمعی این کشورها را نمایندگی کند .

پس از این انتخابات بود که چاوز و تیم او تصمیم گرفتند قانون اساسی را به نفع منافع اکثریت مردم زحمتکش این کشور تغییر داده و شرایط همکاری همه احزاب را فراهم کنند که نتیجه آن تشکیل دولت ائتلافی با شرکت همه سازمانها و احزاب به جز سر سختان رژیم سابق بود . این سیاست موجب همکاری همه جانبه برای حل مشکلات پیش رو بود . چاوز و تیم او که از پشتیبانی اکثریت مردم بر خوردار بودند روابط خود را با بسیاری از کشورها از جمله کوبا گسترش داده و اجازه داد تا بیش از "۴۰۰۰۰" نفر پرسنل پزشکی از کوبا وارد این کشور شود و خدمات درمانی و پزشکی را سازمان دهی کند و در عوض ونزویلا روزانه متعهد شد تا ۲۰۰۰۰۰ بشکه نفت به این کشور صادر کند و بسیاری از تأسیسات صنعتی را مدرنیزه کند .

برای کشوری مانند کوبا که با پاشیدگی اتحاد شوروی دیگر توان خود را از دست داده بود شرایطی پیش آمد که دوباره به آغوش کشورهای امریکای لاتین باز گردد چاوز و تیم او، با پشتکار بی نظیری شروع به آموزش از تفکرات و عملکرد سوسیالیستی با خدمات اجتماعی رایگان با آن امکانات محدود کوبا کردند و شگفت زده از این که چگونه کوبای کوچک و از نظر اقتصادی ضعیف و با جمعیت کم تا کنون قادر شده است سر پا بایستد و امریکا نتواند آن را از پا در آورد به راستی اگر رژیم کوبا مردم را پشت سر خود نداشت و اگر سیستم انحصاری سرمایه داری غرب را نمی شناخت که در همان چند سال اول کارش ساخته بود. تیم چاوز با تحقیق به این دست آورد رسیدند که تنها با تکیه به مردم کشور خود قادر خواهند بود هم کشور را اداره و هم پیشرفت آن را تضمین کنند.

با تغییر ساختار اقتصادی مخصوصاً زیربنائی و آموزشی با امکانات موجود تیم چاوز توانست خود را به جامعه ونزوئلا و دیگر جوامع امریکای لاتین معرفی کند تجربه این کشور نشان می داد اگر برنامه ای در کار باشد، کارهای اجرائی پیگیری شود نتایج خوبی به دست خواهد آمد نمونه ونزوئلا الگویی شد برای همکاری همه جانبه بین کشورهای منطقه و زمینه ای فراهم کرد که مردم این کشور به برنامه های تیم چاوز اعتماد کرده و قانون اساسی این کشور را با اکثریت ۶۰٪ به تصویب برسانند.

تصویب این قانون که از منافع اکثریت مردم دفاع می کرد برای طرفداران در اقلیت رژیم سابق دیگر قابل تحمل نبود آنها که ماه ها در امریکا تمرین کرده بودند به سرعت به ونزوئلا باز گشتند و در ۱۱ اپریل ۲۰۰۲ تدارک یک کودتای نظامی را دیدند که تنها سه روز طول کشید و مردم به همراه ارتش چاوز را با قدرت به کاخ ریاست جمهوری باز گرداندند. جالب این که در همان روز اول کودتای نافرجام امریکا دولت کودتای پوشالی را به رسمیت شناخت و باقی مانده حیثیت نداشته خود را در بین مردم امریکای لاتین بر باد داد.

پس از شکست کودتا در دسامبر ۲۰۰۲ مخالفان و تغییرات عمده به نفع اکثریت مردم، مخالفان در اقلیت با طرح اعتصاب سراسری و تظاهرات پیشنهاد تغییر قانون برای انتخاب ریاست جمهوری را دادند و حتی از امکانات محلی و نفوذی که در بین اقوام و مردم محله های خود داشتند استفاده کردند که از اجرائی شدن برنامه های دولت به نفع اکثریت جلوگیری کنند و اگر بتوانند سر انجام آن را در هم شکنند این فشار بی سابقه تیم چاوز را مجبور کرد تا در ماه مه سال ۲۰۰۳ با مخالفان به توافق برسند. بر طبق این قرار داد رفراندوم بر گزار شد و چاوز انتخابات را برد و اوپوزیسیون مجبور به عقب نشینی شد.

در دور سوم ریاست جمهوری که در ۷ اکتوبر ۲۰۱۲ بر گزار شد چاوز دوباره با ۵۵٪ آراء انتخاب شد آنهم در شرایطی که برای همه به جز مخالفان محرز بود که چاوز از بیماری مزمن سرطان رنج میبرد این بیماری در تابستان ۲۰۱۱ سراغ چاوز آمده بود. با همه تلاشی که پزشکان ونزوئلانی و کوبائی با درمانهای شیمی تراپی و دیگر راه های ممکن برای معالجه سرطان چاوز کردند موفق نشدند این مشکل بزرگ را از سر راه بردارند. چاوز تا قبل از مرگ موفق شد بسیاری از برنامه های خود را اجرائی کند از جمله با فقر مبارزه کند، بی خانمانی را از بین ببرد، جنبش عظیم اتکاء به نیروی خود را راه اندازی کند و از طریق امکانات ملی و دولتی و سرمایه ملی از طرحهای خود دفاع کند و آن را به اجراء در آورد، چاوز از همان ابتدای به قدرت رسیدن به مردم قول داده بود ظرف ده سال بی خانمانی را ریشه کن کند کشور را بهتر و مرفه تر از همه کشورهای منطقه کند، چاوز به مردم قول داده بود بیمه درمانی و تحصیلات رایگان را همگانی خواهد کرد و کرد. در گذشت زود هنگام این شخصیت جهانی این امکان را به او نداد تا شاهد به ثمر رسیدن و دیدن تمامی آرزوهای خود باشد که آنها را امکان پذیر می دید و در تلاش بود تا امکانات لازم را برای رسیدن به این اهداف مهیا کند.

"چاوز" هزاران چاوز دیگر به جامعه خود و امریکای لاتین تحویل داده است مطمئناً همانطور که "سیمون بلیوار" با اندک امکاناتی که داشت ونزوئلا را به استقلال رساند و موجب شد تا دیگر خلقهای منطقه هم همان راه را طی کنند چاوز هم موفق شد با تلفیق تجارب کشورهای با عدالت اجتماعی با امکانات و شرایط ویژه این کشور شرایطی ایجاد کند که همه کشورهای امریکای لاتین نیز این راه را انتخاب کنند و یا حد اقل از آن بیاموزند.

ونزوئلا اولین کشوری بود که در قرن نوزدهم استقلال خودش را به دست آورد و موجب آن شد که دیگر کشورها هم همین راه را دنبال کنند. تیم چاوز در قرن بیست و یکم با ایجاد جامعه ملی دموکراتیک نه تنها شرایط پیشرفت جامعه مدرن را مهیا کرد بلکه رابطه تنگاتنگ خود را با فیدل کاسترو علی رغم مخالفتهای کشورهای غربی ادامه داد با تمامی کشورهای جهان که زیر فشار مستقیم و غیر مستقیم امریکا و غرب و جاپان بودند همکاری، همگامی و همدردی می

کرد چاوز تنها شخصیت بر جسته قرن ما بود که جرأت کرد در اوج تهاجم نظامی امریکا و ناتو در خاورمیانه در کنار مردم عراق، لیبیا، افغانستان و حتی ایران قرار گیرد. چاوز بلافاصله خود را به بغداد رساند و به رهبران این کشور گفت که آنها تنها نیستند اگرچه غرب چنگ و دندان نشان می دهد و لی آنقدرها هم قوی نیست، چاوز به لیبیا سفر کرد و حتی قطعنامه ای را با شرکت بسیاری از کشورها در رابطه با محکوم کردن تجاوز غرب به یک کشور مستقل به مجمع عمومی سازمان ملل ارائه داد و با رهبران این کشور ملاقات کرد و همانند عراق از دفاع مشروع آنها در برابر تجاوز حمایت کرد.

چاوز نشان داد که یک سیاستمدار برجسته دوران ما است او توانست از انقلاب کشور خود دفاع کند چون توانست در درون کشور اکثریت مردم را در دفاع از انقلاب توده ئی متحد کند، چاوز و تیم او موفق شدند اکثریت مردم و حکومت‌های امریکای لاتین را متحد کنند و آینده انقلاب و استقلال این کشورها را تضمین کنند. چاوز شخصیت سیاستمداری بود که هرگز به دنبال ثروت برای خود و خانواده و یا یک گروه و یا یک حزب نبود چاوز همه احزاب، سازمانها، نهادها و شخصیتها را برای ساختن و هدایت کشور دعوت به همکاری کرد در عرف سیاستمداری به این سیاست می گویند جلب حداکثری نیروها، تکیه به اکثریت مردم زحمتکش، دفاع از منافع ملی که بدون همکاری داخلی، منطقه ئی و جهانی امکان پذیر نیست.

چاوز به این اصل رسیده بود که سیاست مستقل بدون ایجاد امنیت اجتماعی امکان پذیر نیست چاوز و تیم او به این اصل اعتقاد راسخ داشتند و دارند که استقلال ملی بدون امنیت اجتماعی نمی تواند وجود خارجی داشته باشد اگر عملکرد سیاستمداران دوکشور ایران و ونزوئلا را با هم مقایسه کنیم درست به عکس آن را از طرف سیاستمداران ببخرد ما شاهد هستیم.

ونزوئلا و تیم چاوز موفق شدند در این کشور و بسیاری از کشورهای امریکای لاتین دموکراسی توده ئی را برقرار کنند که قوانین این کشورها بر اساس تلاش برای محدود کردن مالکیت خصوصی و همزمان افزایش سهم مالکیت اجتماعی و همت برای از بین بردن تضادهای داخلی برای پیشرفت و صلح پایدار است. چاوز در این پروسه نقشه بر جسته ای بازی کرد و مردم و سیاستمداران این کشور نیز به عظمت تلاشهای او پی بردند در نتیجه می توان امیدوار بود که این کشور همچنان موتور تغییر و تحولات در امریکای لاتین خواهد ماند. به سهم خودم در گذشت هوگو چاوز را به همه مردم زحمتکش و خلق ونزوئلا و به تمامی نیروهائی که در جهت مهار سرمایه داری خصوصی و تغییر آن به مالکیت اجتماعی تلاش می کنند، تسلیت می گویم باشد که از این تجربه خوب و موفق بیشتر یاد بگیریم عملکرد و تفکرات چاوز شخصیتی همانند فیدل کاسترو در تاریخ مبارزات خلقهای جهان برای همیشه ماندگار است.

چاوز سیمون بلیواری دیگر در قرن بیست و یکم

م. راد (05.03.2013)

یادداشت:

از آن جایی که مردم افغانستان دارای حافظه قوی تاریخی بوده نه دشمنی ها را فراموش می کنند و نه هم دوستی ها را، بر خود لازم می دانیم تا در این مقطع تاریخی که «چاوز» را مرگ از بین طرفدارانش روده است، به همه آنها تسلیت بگوئیم؛ چه صرف نظر از آن که هیچ انسانی به خصوص سیاستمداران از خطا و اشتباه خارج نیست، موضع گیری قاطع و روشن «چاوز» به صورت مشخص در محکوم نمودن تجاوز امپریالیزم جنایتگستر امریکا و شرکاء بر افغانستان، آنهم در شرایطی که گذشته از انقلابی نماها حتا خود مرکز بیان مدعی انقلاب و حرفان حرفه ئی جرأت تبارز و اظهار نظر علیه تجاوز امپریالیستی را نداشتند تا چه رسد به محکوم نمودن آن؛ امریست فراموش نداشتنی و در خور ستایش.

اداره پورتال-AA-AA